

Η Χώρα της παραφροσύνης

- η σημασία της βουλευτικής έδρας και οι διαφωνούντες-

Γνωστή σε όλους εμάς τους Έλληνες είναι η ιστορική δήλωση του πρώην πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Καραμανλή την 11.Ιανουαρίου 1989, ο οποίος είπε: «**η χώρα μεταβλήθηκε σε ένα απέραντο φρενοκομείο!**». Αν και η ρήση αυτή, η οποία αναμφίβολα είχε σχέση με το σκάνδαλο του τραπεζίτη Κοσκωτά, πέρασε εις την Ιστορία της χώρας μας, δυστυχώς ουδείς όμως από τότε ασχολήθηκε εις το ελάχιστον με την βαθιά αιτία και ερμηνεία της λιτής δήλωσης του τότε Πολιτικού. Ούτε οι επαγγελματίες ψυχολόγοι, αλλά ούτε και οι πολιτικοί αναλυτές των Μ.Μ.Ε. Ώστε να μάθουμε όλοι μας, εάν εντός αυτού του Φρενοκομείου που λέγεται Ελλάδα είναι εσώκλειστος ολόκληρος ο Ελληνικός Λαός, αλλά και το Πολιτικό Σύστημα, τα Κόμματα και οι Θεσμοί της χώρας μας. Για να καταλάβουμε επιτέλους, και να συνειδητοποιήσουμε εγκαίρως γιατί είμαστε έγκλειστοι ενός απέραντου φρενοκομείου. Ώστε να υποβληθούμε εις την σχετική θεραπευτική αγωγή, και απελευθερωμένοι από την παραφροσύνη μας, να ακολουθήσουμε τον δρόμο της εγκράτειας, της σύνεσης και νοημοσύνης που θα μας προστάτευαν από την επερχόμενη χρεοκοπία και τα αλληπάλληλα επαχθή, καταραμένα Μνημόνια της λιτότητας και την καταϊγίδα των προαπαιτούμενων και ισοδυνάμων μέτρων της καταστροφής.

Τριανταπέντε (35) ολόκληρα χρόνια πέρασαν από τότε, και ακόμη δεν γνωρίζουμε τις φταίει για την αρρώστια της παραφροσύνης μας. Ενώ ταυτόχρονα διανύουμε και την 15^η χρονιά της ανείπωτης φτώχειας, της απερίγραπτης τώρα αθλιότητας και εθνικής ταπείνωσης. Φταίει ολόκληρος ο Λαός ο οποίος δυστυχώς δεν διδάχθηκε από την Ιστορία του, και συνεχίζει να επαναλαμβάνει τα ολέθρια σφάλματα του; Ο οποίος, δυστυχώς, ψηφίζει ακόμη κόμματα και ηγέτες, οι οποίοι ήταν και είναι ανάξιοι της εμπιστοσύνης του; Φταίνει οι Θεσμοί της Ελληνικής Πολιτείας και η Αρχή της Διακρίσεως των Εξουσιών, οι οποίοι όφειλαν να υπηρετούν και να προστατεύουν το Έθνος και δεν το πράττουν; Φταίνει αυτά τα κόμματα, οι εκφραστές, οι εγγυητές της Λαϊκής Κυριαρχίας, άρα φταίει αυτή η Δημοκρατία μας;

Τα πολλά λόγια είναι πτώχεια. Για την προστασία της Δημοκρατίας, που εις βάρος της οποίας επί δεκαετίες συνεχίζουμε να ασελγούμε, «**άλλο είναι να λες πολλά λόγια κι άλλο να λες τα κατάλληλα**», κάνοντας τώρα χρήση της ρήσης του μεγάλου τραγικού ποιητή Σοφοκλή. Διότι η ασέλγεια συνεχίζεται σε αμείωτο ρυθμό, ενώ ο Λαός μας υφίσταται τώρα ασταμάτητα τις βαρύτερες συνέπειες της χρεοκοπίας και εθνικής ταπείνωσης. Αλλά παράλληλα υφιστάμεθα και την δηλητηριώδη προπαγάνδα και πλύση εγκεφάλου από όλους εκείνους τους γνωστούς σε όλους μας υπαίτιους, οι οποίοι ανενόχλητοι και ατιμώρητοι συνεχίζουν το καταστροφικό τους έργο εις βάρος του Λαού, της Πατρίδας, αυτού του Έθνους μας.

Δεν χρειάζεται να κάνει κανείς εκτενή αναφορά σε πολιτικά πρόσωπα και κόμματα. Διότι όλοι μας γνωρίζουμε τώρα για την ανεπαρκή, πλημμελή οργάνωση των κομμάτων και την ανύπαρκτη ευθύνη των πολιτικών προσώπων απέναντι του Λαού και του Έθνους. Επίσης όλοι μας γνωρίζουμε, ότι ψηφίζουμε κόμματα και πολιτικούς, βάσει προγραμμάτων των κομμάτων τα οποία αντανακλούν τα συμφέροντα και τις ανάγκες της κοινωνίας, αυτού του ίδιου του Λαού. Και τα οποία Προγράμματα οφείλουν να τηρούν ως κόρη οφθαλμού, πιστά, απαραβάτα τα κόμματα με τους ηγέτες τους, αλλά και οι πολιτικοί π.χ. βουλευτές εις την Εθνική Αντιπροσωπεία, δηλαδή το Κοινοβούλιο και όλοι οι Θεσμοί της Ελληνικής Πολιτείας. Τέλος όλοι μας γνωρίζουμε για τα Πειθαρχικά Συμβούλια των Κομμάτων, τα οποία οφείλουν να προστατεύουν την βαθύτατη έννοια και πορεία του κόμματος από απειθαρχα στελέχη τα οποία προσβάλλουν, παραβιάζουν, προδίδουν συνεχώς αυτό το ίδιο το Πρόγραμμα το οποίο αποφασίζεται και επικυρώνεται από το Συνέδριο του Κόμματος, αλλά παράλληλα κάθε τόσο και από τη Λαϊκή Ετυμηγορία.

Όμως τι συμβαίνει από την εποχή της ιστορικής δήλωσης του 1989, ότι «η χώρα μεταβλήθηκε σε ένα απέραντο φρενοκομείο», ώστε να δίνεται τώρα η εντύπωση ότι από τότε δεν έχει αλλάξει τίποτε; Ενώ η Χώρα μας βιώνει τώρα και την μεγαλύτερη τραγωδία εις την σύγχρονη Ιστορία της, κόμματα και πολιτικοί συνεχίζουν ακάθεκτοι, ανεμπόδιστοι τα ολέθρια σφάλματα, τα οποία ανεπίτρεπτα πληρώνει και πάλιν βαρύτατα όχι μόνο ο Ελληνικός Λαός, αλλά και η Πατρίδα μας η οποία εκτίθεται σε επικίνδυνους Εθνικούς Κινδύνους.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά τα τραγικά, και ο δύσμοιρος Λαός μας και η ολοσχερώς διαλυμένη Οικονομία της Χώρας δεν αντέχει άλλες πια περιπέτειες, γίνονται τώρα ανεπίτρεπτες, επιζήμιες, ευρύτατες συζητήσεις μεταξύ των κομμάτων και εις τα ΜΜΕ για τις επόμενες εκλογές. Και τούτο λόγω της συμπεριφοράς π.χ. τις έντονες διαφωνίες μερικών βουλευτών του κυβερνώντος κόμματος, κάτι όμως το οποίο ανέκαθεν είναι ένα πολύ σύνηθες φαινόμενο εις την πολιτική και κομματική ιστορία της χώρας μας. Όμως το ερώτημα το οποίο τίθεται σε κάθε Δημοκρατική Πολιτεία είναι το εξής:

Για να αποφευχθούν οι εκλογές, γιατί οι διαφωνούντες εντός ενός κόμματος οφείλουν να παραδώσουν την βουλευτική έδρα τους, και όχι αντιθέτως όλοι εκείνοι οι οποίοι παραβιάζουν, προδίδουν το Πρόγραμμα του Κόμματος, το οποίο προηγουμένως επικυρώθηκε και από την Λαϊκή Ετυμηγορία, και με την αντισυνταγματική, αντικοινοβουλευτική και πραξικοπηματική συμπεριφορά τους προσβάλλουν τώρα ανεπανόρθωτα και τα συμφέροντα του Λαού, αλλά και την αξιοπρέπεια της Πατρίδας και του Έθνους;

Επειδή δεν αναμένεται απάντηση εις το προαναφερθέν άγνωστο μέχρις σήμερα εις την Χώρα μας ερώτημα, ο γράφων αρθρογράφος προσθέτει εις την ρήση του πρώην πολιτικού και το εξής: **«ότι εδώ και δεκαετίες η Δημοκρατία μας κατέστη εσαεί έγκλειστη ενός απέραντου Φρενοκομείου, από το οποίο δεν υπάρχει διέξοδος και σωτηρία!»**.

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης
(www.αρθρογράφος Γεώργιος Εμ. Δημητράκης)

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης, όπου διέμενε πολλά χρόνια, και από εκεί ταξίδευε και γνώρισε συνειδητά πολλές χώρες της Ευρώπης. Διετέλεσε επί 5 έτη Υπάλληλος του Κοινοβουλίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και εν συνεχεία επέστρεψε εις την Ελλάδα και σπούδασε Ιστορία, Πολιτιστική κληρονομιά και Αρχαιολογία εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετία Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια. Ο Κόσμος, η Πατρίδα μας είναι το Κόσμημα της ζωής μας, ας μην το καταστρέφουμε!